

VÀ MẮT HỌ ĐƯỢC MỞ RA VÀ HỌ BIẾT NGÀI

Trong Phúc Âm theo Thánh Lu-ca, và bắt đầu với chương thứ 24 và ba mươi...câu thứ 31, hay tôi muốn nói câu thứ 30 của chương thứ 24.

Và xảy ra, đương khi Ngài ngồi ăn cùng với họ, thì Ngài lấy bánh, và chúc tạ, đoạn bẻ nó ra, và ban cho họ.

Và mắt họ bèn mở ra, mà nhìn biết Ngài; song Ngài thoạt biến đi không thấy.

Và hai người nói cùng nhau rằng, Khi nầy đi đường, Ngài đã nói cùng chúng ta, và cắt nghĩa Kinh Thánh, lòng chúng ta há chẳng nóng nẩy sao?

² Và cầu xin Chúa gia ơn phước của Ngài. Đề tài của tôi sẽ là, nếu tôi gọi nó tối nay: *Và Mắt Họ Được Mở Ra Và Họ Biết Ngài*. Bây giờ trời nóng, nhưng tôi ước mong anh chị em sẽ kiên nhẫn như có thể được, chỉ trong giây lát, và tôi sẽ cố gắng nhanh lên. Nhưng bây giờ chúng ta muốn nhìn vào Lời một cách trang trọng, Lời tuyệt vời của Đức Chúa Trời. Và chúng ta đang cầu nguyện rằng Đức Chúa Trời, bằng một cách nào đó, sẽ mở mắt cho chúng ta tối nay.

³ Nếu Lễ Phục sinh chỉ là một lễ kỷ niệm một sự kiện lịch sử, và chỉ thế thôi, thì chúng ta có một chút lý do để nghi ngờ, chúng ta có một chút lý do để thắc mắc, bởi vì nó sẽ chỉ dựa trên ý tưởng trang trọng về chỉ nhận lấy lời. Và nếu Đấng Christ không thực hiện những lời hứa mà Ngài đã hứa, thì chúng ta cũng sẽ, không có bằng chứng mà chúng ta có được.

⁴ Nhưng Chúa đầy phước hạnh của chúng ta đã phán, khi Ngài còn ở đây trên đất, “Còn ít lâu, thế gian sẽ không thấy Ta nữa.” Vậy thì từ *thế gian* ở đó, bắt nguồn từ “trật tự thế giới, các dân tộc trên trái đất.” “Thế gian sẽ không còn nhìn thấy Ta nữa. Tuy nhiên các người sẽ thấy Ta, vì Ta sẽ ở cùng các người, ở ngay trong các người, cho đến tận thế.” Vậy thì, những Lời đó thật

đúng như bất cứ Lời nào khác mà chúng ta đã nói trong tuần này, ra từ Kinh Thánh, đúng như bất kỳ Lời nào khác trong Kinh Thánh. “Còn ít lâu, và thế gian sẽ không còn nhìn thấy Ta nữa. Họ sẽ không bao giờ được mở mắt.” Có những người được sinh ra trong thế gian, không phải bởi ý muốn của Đức Chúa Trời, mà bởi sự lựa chọn ích kỷ của chính họ sẽ không tin Ngài nếu Ngài đứng ngay tại đây nói chuyện với anh chị em tối nay. Thật đáng buồn khi phải nói, nhưng Kinh Thánh nói rằng, “Họ đã được sinh ra trên thế gian này, để chịu sự định tội này,” Giu-đe, và khoảng câu thứ 3.

⁵ Bây giờ, nhưng đối với anh chị em, tối nay, những người đứng ở ngoài và chung quanh phòng, và chật ních với nhau trong một tòa nhà nhỏ nóng nực như thế này, anh chị em đã không bao giờ đến chỉ để được nhìn thấy. Anh chị em đến với mục đích nào đó. Và, theo quan điểm của tôi, anh chị em đã đến với sự chân thành của tấm lòng mình, để bước đi gần gũi hơn với Đức Chúa Trời, để rời khỏi đây, tối nay, là một người tốt hơn khi anh chị em bước vào. Đó là điều tôi đã cầu nguyện khi bước vào cánh cửa, tối nay, “Lạy Chúa, xin khiến con thành một người tốt hơn khi con bước ra, tối nay, hơn khi con đi vào.” Bây giờ khi Ngài...

⁶ Trước khi Ngài đi khỏi, Ngài đã tuyên bố những điều này. Ngài phán, “Kẻ nào tin Ta...” Thánh Giảng, chương 14, câu thứ 7. “Kẻ nào tin Ta, thì cũng sẽ làm những việc Ta làm; lại cũng sẽ làm nhiều hơn điều này nữa, vì Ta đi về cùng Cha Ta. Ta đi, và đến lại.”

⁷ Bây giờ chúng ta sẽ tìm thấy những công việc mà Ngài đã làm. Những công việc mà Ngài đã làm à? Ngài không tự nhận mình là một vĩ nhân, Ngài chỉ là một Người khiêm nhường. Ngài không nói với từ vựng cao siêu nào, Ngài chỉ nói như một Người bình thường. Ngài sống giữa những người nghèo khổ, “con cáo có hang, và chim trời có tổ, nhưng Ngài không có chỗ để gối đầu Ngài.” Ngài có một chiếc áo, được ban cho Ngài, “nó được dệt từ trên chí dươi, không có đường may.”

⁸ Đó là lý do họ bắt thăm vì nó. Tại sao vậy? Bởi vì lời tiên tri trong Cựu Ước phải được ứng nghiệm, “Họ chia nhau áo xống của Ta, bắt thăm lấy áo dài Ta.” Vì vậy họ không thể chia nó ra

theo đường may, họ phải bắt thăm vì nó, và đó là để ứng nghiệm lời tiên tri của Cựu Ước.

⁹ Nhưng chúng ta sẽ nhận thấy, chỉ trong chốc lát, Ngài đã làm gì? Và tôi tin rằng, tối nay, đó là niềm khao khát của mỗi người trong tấm lòng chúng ta, từ những người nhỏ nhất cho đến những người già nhất, đêm nay, được nhìn thấy Chúa Jêsus Christ. Đó là ước muốn của lòng tôi. Và tại sao lại như vậy? Nếu chúng ta tuyên bố bởi những lời Kinh Thánh...

¹⁰ Ngày nay đài phát thanh phát đi, ti-vi chiếu các chương trình, phim truyền hình đã nói, rằng, “Ngài không ở đây đâu, nhưng Ngài đã sống lại rồi!”

¹¹ Ồ, thế thì, nếu Ngài đã sống lại, trong Hê-bơ-rơ 13:8, Kinh Thánh cho biết, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Vậy thì, đây là vị trí của nó, thừa các anh em. Đó hoặc là Lẽ thật, hoặc nó không phải là Lẽ thật. Rằng, nếu đó không phải là Lẽ thật, thì Kinh Thánh là sai, và thế thì Lời sai; và thế thì chúng ta bị hư mất, và không có sự sống lại của người chết, và chúng ta chỉ đang giả bộ tin. Nhưng nếu đó là Lẽ thật, thì Nó phải tự chứng thực cho chính Nó.

¹² Nếu anh chị em nói nước này làm ướn; tôi chưa bao giờ nhìn thấy nước trước đây. Anh chị em đổ nó lên người tôi, và nó không ướn, thì lời—lời nói của anh chị em không đúng. Nhưng nếu anh chị em đổ nó lên tôi, và nó ướn, thì lời nói của anh chị em là thật.

¹³ Nếu Đấng Christ hôm qua, hôm nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, thì Kinh Thánh là thật. Nếu Ngài không giống như hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời, thì Điều đó không đúng. Nếu Lời của Đức Chúa Trời không đúng, thì Đấng Christ không đúng. Thế thì, nếu Lời Đức Chúa Trời không đúng, thì Đức Chúa Trời cũng không đúng. Nhưng, thế thì, nếu Lời của Đức Chúa Trời là thật, thì Kinh Thánh là thật, Đức Chúa Trời là thật, Đấng Christ, là thật, và chúng ta nên sống đúng với Nguyên cố. Chính xác!

¹⁴ Bây giờ, khi Ngài còn ở trên đất, Ngài không xưng mình là một người chữa lành vĩ đại. Bao nhiêu người biết Con Đức Chúa Trời không bao giờ tuyên bố là một người chữa lành? [Hội chúng

nói, “A-men.”—Bt.] Đúng hoàn toàn. Ngài phán, “Ta không thể tự Mình làm điều chi, ngoài những gì Ta thấy Cha đang làm. Không phải Ta làm các công việc,” Ngài phán, “chính là Cha ngự trong Ta. Ngài làm các công việc.” Ngài đã làm những công việc gì?

¹⁵ Chúng ta tìm thấy trong Kinh Thánh, nơi một người tên là Phi-líp đã được cứu. Và ông đã đi qua và tìm thấy một người bạn, Na-tha-na-ên; trên đường cách đó, ba mươi dặm xung quanh núi. Ông đã đưa anh ấy đến với Chúa Jêsus. Và khi ông thấy người, người đó ở dưới cây, đang cầu nguyện. Và ông nói, “Hãy đến, xem chúng tôi tìm thấy Ai; Chúa Jêsus ở Na-xa-rét, con trai của Giô-sép.”

Người ấy nói, “Há có điều gì tốt ra từ Na-xa-rét được sao?”

Ông nói, “Hãy đến xem.”

¹⁶ Đó là bằng chứng tốt nhất mà tôi biết. Không dùng từ ngữ của người khác đối với Nó. Hãy đến, xem cho chính mình! Nói, “Hãy đến và xem.”

¹⁷ Và khi người đến, Chúa Jêsus đang đứng trong hàng người, có lẽ cầu nguyện cho dân sự. Và khi Phi-líp đến gần, với Na-tha-na-ên, Chúa Jêsus phán, “Đây một người Y-sơ-ra-ên, trong người không có điều chi dối trá!”

¹⁸ Ông nói, “Thầy biết tôi khi nào, thưa Thầy?” Điều đó làm người kinh ngạc. “Bởi đâu Thầy biết tôi?”

¹⁹ Ngài phán, “Trước khi Phi-líp gọi người, khi người ở dưới cây, Ta đã thấy người.” Cách xa ba mươi dặm, qua một ngọn núi, tuy nhiên, “Ta đã thấy người.”

²⁰ Điều đó cho thấy Ngài là Ai. Ngài là Đức Chúa Trời vô sở bất tại; không chỉ là một đấng tiên tri, nhưng Chính Đức Chúa Trời được bày tỏ trong xác thịt. Đó là lý do Ngài có thể đặt nó, sự sống của Ngài, xuống, rồi mang nó lên lại.

²¹ Một người đàn bà nhỏ bé đi ra múc nước một ngày nọ. Và Ngài đã nói chuyện với bà, và phán, “Hỡi người đàn bà, hãy cho Ta uống!”

²² Bà nói, “Chẳng theo thông lệ với Ngài là một người Do Thái lại xin chúng tôi, là người Sa-ma-ri, như vậy. Chúng ta không có giao thiệp với nhau.”

23 Ngài phán, “Nhưng nếu người biết người đang nói chuyện với Ai, thì người sẽ xin Ta cho uống. Ta sẽ cho người Nước ấy và người không đến đây để múc.”

24 Và bà nói, “Giếng thì sâu, thưa Ngài. Ngài không có gì để múc, và Ngài có thể lấy Nước này ở đâu.”

25 Ngài đang làm gì? Tiếp xúc với linh của bà ấy. Và khi Ngài phát hiện ra nan đề của bà là gì, nan đề của bà là bà đang sống trong tội tà dâm. Bà đã có năm đời chồng, và đang sống với người thứ sáu.

Và Chúa Jêsus phán với bà, “Hãy đi, gọi chồng người, và đến đây.”

Và bà nói, “Tôi không có chồng.”

26 Ngài phán, “Không, người đã có năm người, và người mà người đang sống hiện nay không phải là chồng người. Vậy, người đã nói đúng.”

27 Hãy nhìn bây giờ, người Do Thái. Khi Chúa Jêsus thực hiện phép lạ đó cho anh ta, là người Do Thái trung thành thực sự đó, người Do Thái đích thực, chân chính, đã nói, “Ngài là Con Đức Chúa Trời, Vua của Y-sơ-ra-ên.” Ông biết rằng chúng là những dấu hiệu được cho là đi cùng với Đấng Mê-si.

28 Và bây giờ đây là một người Sa-ma-ri. Khi điều kỳ diệu đó được thực hiện trên bà, bà nói, “Thưa Ngài, tôi nhận biết rằng Ngài là một Đấng Thiên Tri. Chúng tôi biết rằng khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ nói với chúng ta những điều này. Nhưng Ngài là Ai?”

Ngài phán, “Ta chính là Đấng ấy mà đang nói với người.”

29 Bà đã để lại bình nước, chạy vào thành, và nói, “Hãy đến, xem một Người đã nói với tôi những điều tôi đã làm. Đây chẳng phải chính là Đấng Mê-si sao?” Chắc chắn vậy.

30 Qua Kinh Thánh chúng ta có thể hiểu được điều đó, cách mà Ngài đã làm những điều mà Cha đã chỉ cho Ngài như thế nào. Kinh Thánh cho biết, qua trong Thánh Giăng, khi họ hỏi Ngài về việc tại sao Ngài không chữa lành tất cả những người què quặt đó, và Ngài phán, “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người.” Thánh Giăng 5:19, “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người,

Con chẳng tự Mình làm việc gì được; nhưng chỉ điều chi Con thấy Cha làm, Con cũng làm y như vậy.”

³¹ Bây giờ, nếu Đấng Christ đã từ kẻ chết sống lại, và ở giữa chúng ta ngày nay; và hứa rằng những điều Ngài đã làm, rằng chúng ta cũng sẽ làm; đó là Lẽ thật, hoặc nó không phải là Lẽ thật. Kinh Thánh cho biết, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

³² Và, hỡi các anh em, hôm nay, tôi thật vui khi biết, rằng tôi thực sự, với tất cả những gì có trong tôi, tin rằng Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời. Ngài đã được thọ thai và sinh ra, sinh ra không nhiễm nguyên tội. Ngài đã phải chịu khổ dưới quyền của Bôn-xơ Phi-lát; bị đóng đinh trên thập tự giá, chịu chết, chôn, sống lại vào ngày thứ ba; và lên Thiên đàng, và đang ngự bên hữu Đấng Tôn Nghiêm của Ngài. Và Đức Thánh Linh đang ở đây thực hiện cùng một công việc mà Ngài đã làm khi Ngài còn ở đây trên đất. Thật là một ý tưởng đẹp!

³³ Thật là một buổi sáng đẹp trời, buổi sáng phục sinh đầu tiên, buổi Lễ Phục sinh đầu tiên đã lộ dạng trên trái đất! Anh chị em có nhận ra rằng Lễ Phục sinh này mà chúng ta đang cử hành, về sự sống lại của Ngài, chỉ đang hướng đến một Lễ Phục Sinh vĩ đại sắp đến, giờ mà Ngài đến từ các Tầng Trời không? Và tất cả những ai đã chết trong Đấng Christ sẽ sống lại và đi với Ngài. Chúng ta chỉ mong chờ điều đó, Lễ Phục Sinh vĩ đại, sắp đến. Và, ngày nay, nó đẹp biết bao, thật là một niềm an ủi, thật là một bằng chứng mà chúng ta có, khi Kinh Thánh công bố điều đó, khi sự vô sở bất tại của Ngài tuyên bố điều đó, khi Quyền năng chữa lành của Ngài công bố điều đó, khi Thánh Linh lớn của Ngài công bố điều đó, khi mọi thứ trong thiên nhiên tuyên bố điều đó, Hội Thánh của Ngài tuyên bố điều đó, lòng tôi tuyên bố điều đó, mọi tấm lòng của người được sinh lại đều tuyên bố điều đó, rằng, “Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời, và sẽ tái lâm! Và Ngài cũng giống như bây giờ, ‘Hôm qua, hôm nay, và mãi mãi!’” Bây giờ để ý.

³⁴ Đó là vào buổi sáng Phục sinh đẹp trời này. Đã có rất nhiều tin đồn, bàn tán. Một số phụ nữ đã trở về từ ngôi mộ, và nói rằng họ đã nhìn thấy một sự hiện thấy về các Thiên sứ. Và họ cho rằng

đó là một người làm vườn; Ma-ri, người mẹ, vì bà nghe thấy một giọng nói phía sau bà, và phán, “Người tìm kiếm ai?” Và khi Ngài quay lại...

35 Bà quay lại, và nói, “Họ đã đem Chúa tôi đi. Tôi không biết họ đã đặt Ngài ở đâu. Nếu Ngài biết, hãy cho tôi biết Ngài đang ở đâu, và tôi sẽ đi tìm Ngài.”

Ngài quay lại, và nói, “Hỡi Ma-ri.”

36 Và bà nhìn Ngài, và bà nói, “Ra-bu-ni,” nghĩa là, “Thầy!”

37 Ngài phán, “Đừng chạm vào Ta, vì Ta vẫn chưa lên. Nhưng Ta sẽ lên cùng Cha các ngươi, và cùng Cha Ta; cùng Đức Chúa Trời Ta, và cùng Đức Chúa Trời của các ngươi. Nhưng hãy đi, nói với các môn đồ của Ta rằng Ta sẽ gặp họ ở Ga-li-lê.”

38 Làm sao đó dường như là một câu chuyện vớ vẩn, về Người này mà họ đã thấy ướp xác; và chết, được chôn, và đây là ngày thứ tư, hoặc ngày thứ ba kể từ khi Ngài chết. Phi-e-rơ đã nản lòng, và muốn đi câu cá. Hai người trong số họ nói, một người tên là Co-lê-ô-ba, nói, “Chúng tôi sẽ trở về nhà, tới Giê-ru-sa-lem.” Và trên con đường của họ, đi bộ dọc đường, sáng hôm đó. Khi Phi-e-rơ lấy cần câu của mình và lấy ra, câu cá. Hai người này đang đi trên con đường của họ, buồn rầu. Và khi họ đi dọc con đường, nói, “Ôi, tôi nghĩ cuộc đời chẳng đáng sống. Ôi, thật chúng ta đã tin rằng Ngài là Đấng Mê-si! Làm thế nào mà Người đó, Đấng đã làm cho kẻ chết sống lại, lại có thể đứng và để cho thầy tế lễ thượng phẩm đó làm trò cười về Ngài? Làm sao Người đó, Đấng có thể nhìn thấy hết khả tượng này đến khả tượng khác, lại để cho một người lính La mã quấn giẻ quanh mặt Ngài, và đánh vào đầu Ngài, và nói, ‘Nếu Người là một nhà tiên tri, hãy cho chúng ta biết ai đã đánh Người?’ Làm sao Ngài có thể kêu xin lòng thương xót, trên thập tự giá, khi thấy rằng Ngài thậm chí có thể làm cho kẻ chết sống lại?” Ô, thật là khoảnh khắc làm nản lòng!

39 Và những lúc nản lòng đó đến với mọi người tin, để thử nghiệm anh chị em, và để thử anh chị em, và để xem anh chị em có thực sự tin không. “Mọi người con đến với Đức Chúa Trời, trước hết phải được thử thách, con cái được huấn luyện.”

⁴⁰ Sẽ có một số người trong anh chị em ở đây tối nay, không nghi ngờ gì, sẽ trải qua cuộc thử thách tương tự. Nếu chúng ta gọi một hàng người cầu nguyện, tôi không biết ai đã có thể cầu nguyện, không ai khác biết; tất cả chúng chỉ được xáo trộn lại với nhau, và được giao cho anh em. Tôi sẽ gọi từ một thẻ nào đó, bất cứ thẻ nào ở trong tâm trí của tôi vào lúc đó. Chúng ta không thể cầu nguyện một vài người cùng một lúc. Vài chục, có thể, sẽ đi qua hàng cầu nguyện. Tất cả đều muốn đến. Anh chị em có thể nghĩ rằng Ngài đã đi ngang qua mình, nhưng Ngài thì không. Ngài chỉ đang kiểm tra anh chị em, chỉ để xem anh chị em có thực sự muốn tin Ngài hay không. Sự hiện thấy không chữa lành; sự hiện thấy chỉ minh chứng cho sự Hiện diện của Ngài.

⁴¹ Tôi vừa đang ngồi đây, vừa nhìn qua cửa tọa. Và tôi thấy một—một trong những người bạn của tôi, Bà Cox, từ dưới Kentucky. Cách đây vài tuần, bà bị một khối ung thư lớn trên mặt, đã ăn lan quanh mắt bà. Bà sắp chết. Bà Wood, người bạn tốt của tôi, đã gọi điện cho tôi, và khóc, nói, “Tôi tin rằng nó sẽ ăn dần mắt của mẹ, trong một vài ngày tới.” Bác sĩ phải can thiệp vào nó, với một số thứ, và làm phân tán nó. Nó đã ở trong tình trạng khủng khiếp. Đã đến và được dâng một lời cầu nguyện đơn giản, ngắn, với một đức tin vững chắc, rằng điều đó sẽ xảy ra. Và bà ấy ngồi đây tối nay, hoàn toàn bình thường và khỏe; thậm chí không còn lại một vết nào của nó, tất cả đã lành lại, trên khuôn mặt của bà. Ngồi ngay trước mặt chúng ta đây. Những người khác xung quanh, với điều giống như vậy. Tại sao? Đó là bởi vì Chúa Jêsus Christ đã sống lại từ kẻ chết, và Ngài đang sống.

⁴² Cùng một Đấng mà có thể chạm vào người phung, và phán, “Ta khùng, người được sạch,” cũng có thể chạm vào ung thư và phán, “Ta khùng, người được sạch,” nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

⁴³ Và khi Cơ-lê-ô-ba và họ bước đi dọc đường, nản lòng, họ đã hầu như có một trong những buổi sáng buồn bã, dường như mọi thứ đều sai trật. Và đột nhiên, Người nào đó bước ra, khi Người đến sau lưng họ, bước lên và bắt kịp họ. Và họ không biết rằng đó là Chúa Jêsus! Ngài sống, và nhiều người yêu mến Ngài không biết điều đó.

44 Và điều đó cũng xảy ra giống như vậy ngày nay. Ngày nay có nhiều người yêu mến Chúa, và không nhận ra. Anh chị em có thể nói cho họ biết về điều đó, và tuy nhiên họ không thể nhận ra rằng Ngài sống đời đời, tối nay, rằng Ngài ở đây trong nhà thờ này tối nay, rằng Ngài ở giữa chúng ta, và sẽ ở cho đến khi Ngài đến trong thể xác, thân thể xác thịt. “Ta sẽ không bao giờ lìa các ngươi cũng không bỏ các ngươi đâu.”

45 Và khi họ đi dọc đường, và bắt đầu nói chuyện, dọc đường. Chúa Jêsus, tôi muốn anh chị em để ý đến điều đầu tiên mà Chúa Jêsus đã làm, là đi thẳng vào lời Kinh Thánh. Ngài phán, “Ồ, hỡi những kẻ đại dột, có lòng chậm tin lời các đấng tiên tri đã nói chẳng?” Vì, Ngài vừa hỏi họ, “Tại sao các ngươi lại buồn bực vậy?”

46 Họ nói, “Ngài có phải là khách lạ không? Ngài không biết rằng Chúa Jêsus người Na-xa-rét, Đấng mà chúng ta nghĩ là Đấng Mê-si, Đấng Giải Cứu của Y-sơ-ra-ên, Ngài không biết rằng đây là ngày thứ ba kể từ khi Ngài bị đóng đinh chẳng? Ngài là một người quyền năng, trong Lời. Ngài là một đấng tiên tri quyền năng, bởi vì Đức Chúa Trời bởi Ngài, đã làm nhiều phép lạ và nhiều điều. Và đây là ngày thứ ba; và bây giờ họ đã giết Ngài, và chôn Ngài, và Ngài ở trong mồ. Và một số phụ nữ đến với chúng tôi và nói với chúng tôi rằng Ngài đã sống lại từ cõi chết. Và chúng tôi biết rằng đó chỉ là một câu chuyện ngu ngốc, vì vậy chúng tôi đang trên đường trở lại.”

47 Lúc đó là khi Ngài bắt đầu mở Lời. Ôi, tôi yêu Lời Đời đời của Đức Chúa Trời! Ngài bắt đầu nói xuyên suốt Kinh Thánh, bắt đầu với Môi-se. Ngài không hề để lại bất cứ điều gì không rõ ràng, Ngài đi thẳng đến Lời!

48 Bất cứ người nào được Đức Chúa Trời sai đến, tôi không quan tâm người đó là ai, người đó sẽ ở lại với Lời Đức Chúa Trời. Nếu không, người đó không phải là tôi tớ thực sự của Đức Chúa Trời.

49 Ngài đã đi ngay đến với Lời. Và Ngài đã cho thấy, bằng Lời, rằng Đấng Christ phải chịu chết, sống lại, và mới được vào trong sự Vinh hiển của Ngài. Bây giờ, ồ, thật họ phải nói chuyện như thế nào!

50 Tôi muốn có vài giờ nói chuyện với Ngài (còn anh chị em?) dọc đường. Anh chị em nói, “Ồ, Anh Branham, tôi chắc chắn là vậy. Ước gì tôi có thể.”Ồ, chúng ta có thể có nó ngay bây giờ. Đó là Ngài đang nói chuyện với anh chị em, trong lòng anh chị em. Anh chị em chỉ không nhận ra điều đó.

51 Bây giờ chú ý khi Ngài đến gần thành phố, trời gần tối, Ngài tỏ ra như thể Ngài muốn đi xa hơn nữa.

52 Ngài cũng có thể làm điều đó với anh chị em. Ngài có thể khiến anh chị em nghĩ rằng Ngài sẽ tiếp tục đi tiếp, nhưng Ngài sẽ không. Ngài sẽ không đi xa hơn. Ngài chỉ muốn anh chị em mời Ngài.

53 Và họ nói với Ngài, “Ồ, trời đã xế chiều hầu tối. Bây giờ đừng đi tiếp, nhưng xin mời vào và ở lại với chúng tôi.” Anh chị em chỉ đưa ra cho Ngài một lời mời như vậy, hãy tìm thấy điều gì sẽ xảy ra. Nói, “Trời đã xế chiều hầu tối, xin Ngài đến và ở với chúng tôi. Trời đã xế chiều hầu tối.” Lúc đó Ngài quay lại và đi vào, tại một quán ăn nhỏ, một quán trọ nhỏ.

Ở châu Âu họ vẫn có nó. Anh chị em ăn và ngủ, và tất cả mọi thứ đều được thanh toán trong một hóa đơn, khách sạn của anh chị em.

54 Và khi Ngài vào trong với họ! Đây là phần tuyệt vời. Suốt cả ngày hôm đó, trong khi họ nói chuyện với Ngài, Ngài không hề nói một điều nào. Tuy nhiên, họ đã bước đi với Ngài và nói chuyện với Ngài, trước đó, nhưng họ không nhận ra điều đó.

55 Ai đã giữ cho anh chị em khỏi bị tai nạn đó vào ngày nọ? Ai cho đứa bé đó được khỏe mạnh? Ai đã trả hóa đơn hàng tạp hóa đó cho anh chị em? Chính là Ngài, nhưng anh chị em không nhận ra điều đó. Ai là người cho anh chị em sức khỏe để đến nhà thờ tối nay? Chính là Ngài, nhưng anh chị em không nhận ra.Ồ, giá như chúng ta có thể chỉ làm như họ, chỉ mời Ngài vào!

56 Và khi Ngài vào, vào bên trong, đóng các cửa lại, thì Ngài đã làm một việc mà không một người nào khác có thể làm theo cách đó. Ngài là Đấng duy nhất có thể làm được điều đó, vì họ đã ở với Ngài trước khi Ngài bị đóng đinh trên thập tự giá. Và Ngài đã lấy bánh đó, và, đúng như cách Ngài đã làm, đó là cách làm

của Chính Ngài. Và mắt họ bèn mở ra, và họ biết đó chỉ có thể là Ngài. Ngài đã không ở lại lâu với họ. [Anh Branham bật ngón tay—Bt.] Ngài thoạt biến đi không thấy nữa, chỉ trong giây lát.

57 Và trên con đường của mình, họ quay trở lại nhanh hết sức, nhanh chân, chỉ reo hò sự chiến thắng, kể với họ rằng, “Quả thật Chúa đã sống lại!” Họ không quay lại để tranh luận về tôn giáo của mình. Họ không quay lại làm ồn ào về nó. Nhưng họ chỉ biết Ngài đã sống lại từ kẻ chết!

58 Vậy thì, hỡi anh em, nếu Đức Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống, sau một ngàn chín trăm năm; nếu Kinh Thánh là đúng, Ngài phán, “Ta sống mãi mãi”; thì Ngài vẫn còn sống ở đây, trong tòa nhà này tối nay, như Ngài đã sống ngày Ngài phục sinh. Ngài chỉ ở trong một thân thể.

59 Một số người trong số họ đã được tập hợp lại với nhau. Và Ngài đến xuyên thẳng qua các bức tường, xuất hiện ngay trong, qua giữa họ, phán, “Đây, hãy cảm nhận Ta. Hãy nhìn những vết sẹo của Ta trên tay Ta. Một thần linh thì có thịt và xương như Ta có không?” Ngài phán, “Hãy cho Ta cái gì đó để ăn.” Và họ đưa cho Ngài cá và bánh. Và Ngài đã đứng đó và ăn nó, trước mặt họ, phán, “Một thần linh không ăn giống như các người thấy Ta đang ăn.”

60 Ngài là gì? Ngài là Giê-hô-va Đức Chúa Trời hằng sống, vĩ đại đó mà ở giữa chúng ta đêm nay. Ngài đang ở giữa bất cứ nơi nào có hai hoặc ba người đang nhóm nhau lại: “Ta sẽ ở giữa họ.”

61 Và đây là những gì tôi nghĩ. Nếu Đấng Christ sẽ đến với cử tọa này, trong khi anh chị em đang đổ mồ hôi, chờ đợi; và sẽ chứng minh, vào Lễ Phục sinh này, rằng Ngài đang sống, và đang đứng trong tòa nhà này tối nay; thì anh chị em có quyền cầu xin Ngài bất cứ điều gì mà Ngài đã chết cho, và tin rằng anh em sẽ nhận được điều đó. Anh chị em có tin rằng đó là Lễ thật? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chắc chắn, là vậy.

62 Bây giờ, tôi có thể nói với anh chị em dài dòng, nhưng một Lời từ Đấng Christ sẽ có ý nghĩa hơn tất cả những lời tôi có thể nói; một mỗi và căng thẳng trong giọng nói, và một mỗi như giọng nói.

⁶³ Và rồi một điều khác, về việc nói. Thật khó, vì đây là nhà của tôi, để có một buổi nhóm thành công với sự xúc động của Thánh Linh như thế. Tại sao? Vì đây là nhà của tôi. Chúa Jê-sus phán rằng, “Một đấng tiên tri, quê hương mình, đất nước của chính mình, ngay cả trong xứ của chính mình.” Nó chỉ là điều gì đó mà xảy ra cách ấy.

⁶⁴ Người ta nói rằng khi Ngài đến nhà của Chính Ngài, họ nói, “Đây chẳng phải là con của người thợ mộc sao? Không phải mẹ của Ngài, Ma-ri, ở đây với chúng ta sao? Không phải tất cả anh em của Ngài đều ở đây, và các em gái của Ngài sao? Chúng ta không biết họ sao? Ngài đã xuất thân từ trường nào? Ngài đã tốt nghiệp thần học viện nào? Ngài mang theo những bằng cấp gì?” Và Ngài không học qua bất kỳ trường học hay thần học viện nào, hay bất kỳ chứng chỉ nào, nhưng Ngài đến từ Đức Chúa Trời. Nhưng họ không thể nhìn thấy điều đó. Họ nói, “Bởi đâu Ngài có sự khôn ngoan này?”

⁶⁵ Và khi họ thấy Ngài phân biệt những ý nghĩ đó của dân chúng. Khi Phi-e-rơ đến gần Ngài, Ngài phán, “Tên người là Si-môn. Tên của cha người là Giô-na.”

Điều đó đã làm họ cứng họng! “Làm thế nào mà Ngài biết họ?”

⁶⁶ Những người Pha-ri-si đứng bên cạnh, và nói, “Anh ta là Bê-ên-xê-bun. Anh ta là kẻ đứng đầu những thầy bói. Anh ta là một con quỷ!”

⁶⁷ Và Đức Chúa Jê-sus phán, “Các người nói điều đó chống nghịch Ta, Con Người, thì sẽ được tha cho các người. Nhưng khi Đức Thánh Linh đến và làm điều tương tự, và các người nói một lời chống lại Điều đó, thì các người sẽ không bao giờ được tha thứ, trong đời này hay đời sau.” Vì vậy, đó là một điều nguy hiểm. Vậy làm sao Ngài biết được? Tại sao Ngài lại nói thế? Ngài biết rằng những dấu hiệu đó sẽ không còn cho đến ngày sau rốt này.

⁶⁸ Và những ngày sau rốt này, Ngài sẽ không chỉ trút cơn thịnh nộ của Ngài lên một dân công bình. Họ đã...Chúng ta đã được cân trên cái cân, và thấy thiếu kém. Tất cả những gì chúng ta nghĩ đến là những khoảng thời gian lớn, các chương trình phát thanh,

không bị kiểm duyệt, Elvis Presley, Arthur Godfrey, những câu chuyện cười bản thủ cũ, các đài phát thanh và truyền hình nổi tiếng. Chúng ta ở nhà vào tối thứ Tư, không đi nhóm cầu nguyện, để xem chuyện vợ vẫn như vậy, và tự xưng mình là Cơ-đốc nhân sao?

69 Sau đó khi Đức Chúa Trời đổ Thánh Linh của Ngài xuống, và cho thấy các dấu hiệu của sự sống lại của Ngài, chúng ta kết án Nó và quay lưng đi. Và đó là tội lỗi không thể tha thứ, để làm điều đó. Chúa Jêsus phán, “Nói một lời chống lại Điều đó, sẽ không bao giờ được tha thứ, trong đời này hay đời sau.” Vì vậy Thánh Linh đó phải đến trong những ngày cuối rốt này, để chứng minh Lời của Đức Chúa Trời là đúng.

70 Và tôi nói, dưới thẩm quyền của Lời Đức Chúa Trời, và cảm giác của chính linh hồn tôi: cũng chính Đức Thánh Linh (Thánh Linh) đó đang ở ngay đây bây giờ ở giữa dân sự này. Bây giờ, tôi tuyên bố rằng Ngài đã sống lại từ kẻ chết. Tôi tuyên bố Ngài vẫn sống, sống đời đời. Tôi đã tuyên bố Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi; cũng giống nhau về nguyên tắc, giống nhau về Quyền phép; giống nhau trong mọi sự, tất cả, trừ thân thể Ngài ngự bên hữu Đức Chúa Trời và Đấng Tôn Nghiêm, trong sự Vinh hiển. Nhưng Đức Thánh Linh hiện ở đây, hoạt động, di chuyển, thực hiện, làm giống hệt như Chúa Jêsus Christ đã làm, vì đó là chứng cứ về sự phục sinh của Ngài. Thật là một giờ tuyệt đẹp! Bây giờ tôi nghĩ anh em thấy nơi tôi đứng.

71 Bây giờ, không chỉ với số ít này, khoảng một trăm người, hoặc hai trăm người ở đây trong—trong tòa nhà nhỏ này, chen chúc ở đây tối nay, nhưng tôi đã tuyên bố điều đó trước hàng nghìn lần hàng nghìn, và hàng trăm nghìn. Một tay cầm Kinh Thánh, và tay kia cầm kinh Koran, nói rằng, “một bên đúng, và bên kia sai.” Và thách thức mọi thầy tế lễ Hồi giáo đến và chứng minh; hoặc bất kỳ người nào khác, đức Phật, hoặc người đó có thể là bất cứ điều gì, chống lại kinh Koran, và chống lại tôn giáo của họ. Nhưng mọi người giữ im lặng.

72 Nhưng, hỡi anh em, lý do tôi làm thế, bởi vì tôi biết Đấng Cứu Chuộc của tôi vẫn sống! Và Ngài là Lẽ thật. Đức Chúa Jêsus Christ sống. Ngài đang ở đây!

⁷³ Vậy thì không có gì trong bản thân mình tôi có thể làm được, đó là sự ban cho của Đức Chúa Trời. “Anh làm nó như thế nào?” Đó là chỉ đầu phục chính mình.

⁷⁴ Ngay trong tòa nhà này bây giờ có rất nhiều, nhiều Thiên sứ. Anh em nói, “Đó là lời Kinh Thánh à?” Đó là Kinh Thánh. Xin để tôi chỉ cho anh chị em thấy. Bao nhiêu Cơ-đốc nhân có ở đây, xin giơ tay lên? Được rồi, anh chị em có thể bỏ tay xuống. Kinh Thánh nói rằng, “Các thiên sứ của Đức Chúa Trời đóng trại chung quanh những người kính sợ Ngài.” Thế thì, có các Thiên sứ ở đây!

⁷⁵ Rồi Đấng Christ phán, “Hễ nơi nào có hai hoặc ba người nhóm nhau lại trong Danh Ta, thì Ta sẽ ở giữa họ.” Thế thì, Ngài ở đây! Điều duy nhất là, anh chị em không thể nhìn thấy Ngài, nhưng bằng đức tin chúng ta tin điều đó.

⁷⁶ Tôi có thể chứng minh cho anh chị em thấy rằng đài phát thanh, cũng đang phát ra ở đây, những tiếng nói. Tôi có thể chứng minh cho anh chị em thấy rằng những hình ảnh đang đi qua đây. Nó sẽ không va vào ống *này* ở đây; nó sẽ không va vào cái *này*, tinh thể *này*, trên cái mi-crô *này*; nó cũng sẽ không đến trên mảnh vật liệu *này*, bởi vì nó không được tạo ra theo cách đó. Nhưng có một phần chất liệu là thứ sẽ tái tạo hình ảnh đó.

⁷⁷ Và Đức Chúa Trời đã sắp đặt một số người trong Hội Thánh, đầu tiên là các sứ đồ, sau đó là các đấng tiên tri, các giáo sư, nhà truyền giáo, và mục sư, tất cả đều vì sự trọn vẹn của Hội Thánh. Làm thế nào chúng ta có thể từ chối một điều, và nói điều kia không phải vậy? Đức Chúa Trời làm điều đó, chính Ngài. Không có gì trên đời ngoài việc chỉ đầu phục chính mình với Đức Thánh Linh. Và Đức Thánh Linh tiếp quản từ nơi đó, và anh chị em không biết những gì mình đang làm. Đó là công việc tối cao của Đức Thánh Linh.

⁷⁸ Bây giờ, thưa các bạn, thành phố quê nhà của tôi. Và tôi muốn nói điều này ngay bây giờ, trước khi kết thúc buổi nhóm phục hưng này. Một trong những ngày này sẽ không còn một tro bụi ở Jeffersonville, sẽ không còn một tro tàn ở Charlestown, sẽ không còn một tro tàn nào ở Louisville. Thế giới này đã chín muồi cho sự phán xét. Họ đã có một quả bom khinh khí bây giờ mà nước

Nga có thể bắn từ Moscow, đáp xuống trên Đường số Bốn, và hạ gục từng nhà máy bột này quanh đây, và đánh chìm nó dưới mặt đất khoảng hai mươi sáu mét, bằng một quả bom. Một quả bom; mười lăm dặm vuông, nó sẽ đi tới năm mươi hai thước trong lòng đất. Bàn tay đang đặt trên cò súng. Đồng hồ đang đánh dấu sự trôi qua của thời gian. Nó muộn hơn anh chị em nghĩ. Tại sao phải đợi đến thời điểm đó?

⁷⁹ Hãy nhớ, “Đền tạm trên đất này bị hư nát, thì chúng ta có một đền tạm đang chờ đợi rồi.” Đừng sợ bom khinh khí hay những thứ khác. Miễn là anh chị em có Đấng Christ trong lòng mình, đó là nơi trú bom tốt nhất mà tôi biết. Nó được làm từ lông vũ; dưới đôi cánh của Ngài, anh chị em đang ở. Vì vậy đừng lo lắng về những điều đó, nếu anh chị em là Cơ-đốc nhân.

⁸⁰ Nhưng nếu các bạn không phải là Cơ-đốc nhân, các bạn chắc chắn đang đứng ở một nơi kinh khủng. Các bạn không biết giờ phút nào tim mình sẽ ngừng đập. Kinh Thánh cho biết loài người sẽ chết trong những ngày sau rốt, vì bệnh tim, “Lòng người đàn ông thất kinh, sợ hãi, bối rối về thời gian, sự sàu não giữa các nước.” Hãy nhìn xem điều gì nữa, số đàn ông chết nhiều, gấp mười lần phụ nữ; Kinh Thánh không bao giờ nói lòng của đàn bà sẽ thất kinh, Nó nói, “Lòng của đàn ông sẽ thất kinh.” Nó hoàn hảo, một cách tuyệt đối.

⁸¹ Một ngày nọ ở Oakland, vợ và tôi đang ở đó tại San Francisco, trận động đất lớn đó đã rung chuyển. Và trái đất bắt đầu phun ra và nấc lên ở đó, cho đến khi các tòa nhà rung chuyển, và các ống khói rơi ra. Những quả cầu lớn của không khí bay lên như *thế*, với khói trong đó, hoặc muội than, bất kể đó là gì, ra khỏi những nơi đó. Và mọi người chạy ra đường, la hét. Tôi nghĩ, “Điều đó sẽ thế nào khi Chúa thực sự xuất hiện?” Các cơ sở kinh doanh rượu, đúng vậy thôi, đưa rượu của họ, trở lại trên kệ, và bán nó. Người ta đến để mua nó. Người ấy không thể bán nó nếu không ai mua nó. Đúng thế.

⁸² Đó là, chúng ta đều là những người có tội. Hãy để tôi kể cho anh em, thưa anh em. Tôi là một người Mỹ, và tôi yêu đất nước của mình. Nhưng đất nước thân mến này được cân trên cái cân, và thấy thiếu kém. Nó đang chìm dần, chắc chắn như tôi là mục

sư đứng sau bục giảng này tối nay. Bây giờ tôi đang nói điều đó để tìm thấy ơn trước Đức Chúa Trời. Tôi đang nói điều đó bởi vì Đức Chúa Trời đặt điều đó vào lòng tôi để nói điều đó. Và điều tốt nhất cho anh em nên làm là chuẩn bị sẵn sàng cho sự Đến của Chúa.

⁸³ Bây giờ hãy tin Ngài, hãy có đức tin nơi Ngài. Bây giờ, tất cả những từ tôi có thể nói, tôi nói lại lần nữa, sẽ không có ý nghĩa gì với những gì Chúa Jêsus sẽ nói. Nhưng anh em có nhận ra tôi đang đứng ở đâu, với nhóm người này tối nay không? Tôi đã hiểu sai, giải thích sai điều gì đó, nếu không thì đã nói Lẽ thật. Bây giờ nếu Chúa Jêsus Christ từ kẻ chết sống lại, và, đã hứa, chúng ta cũng sẽ làm những điều tương tự mà Ngài đã làm. Và tôi đã tuyên bố, từ một đứa bé...

⁸⁴ Tôi nghĩ là, tôi chưa được mười tám tháng tuổi lúc đó, nhưng cũng chưa quá hai tuổi, khi tôi nhìn thấy khái tượng đầu tiên của mình. Đó là, đã có, suốt cuộc đời tôi. Những người ở đây trong đền tạm, biết điều đó. Chừng nào tôi đã ở đây, chưa một lần sai. Và nó sẽ không bao giờ sai, bởi vì đó là Đức Chúa Trời. Nó đã đi khắp thế giới, một sự phục hưng vĩ đại đã thắp sáng. Và bây giờ, bởi ân điển của Đức Chúa Trời, tôi đang ở trong triệu linh hồn thứ hai của mình, ngay trong buổi nhóm của chính tôi, chiến thắng cho Chúa Jêsus. Một triệu thứ hai, đúng vậy. Và chỉ nghĩ đến hàng triệu người khác đã đi ra, Oral Roberts, tất cả đều là những tia sáng được thắp sáng từ sự việc, và tiếp tục, hàng nghìn lần nghìn, cho đến khi trên khắp thế giới có một sự hồi sinh lớn vĩ đại của Quyền năng của Đức Chúa Trời, đang vận hành. Và ma quỷ đang tung ra mọi thứ giả dối, để chống lại Nó. Nhưng Lời thật, chân chính của Đức Chúa Trời sẽ đi thẳng đến cuối cùng. Nó sẽ không bao giờ sai! “Ta là Chúa đã trông nó. Ta sẽ tưới nó cả ngày lẫn đêm, kéo có người nhỏ nó khỏi tay Ta.”

⁸⁵ Bây giờ, tối nay, tôi tuyên bố rằng Đấng Christ đã sống lại từ kẻ chết. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Bây giờ, Chúa ban phước cho anh chị em. Nếu Ngài sẽ làm điều đó, thì anh chị em đang... Nếu anh chị em tin điều đó, Chúa ban phước cho anh chị em. Hãy cầu xin Ngài, khi Ngài xuất hiện. Nếu như Đấng Christ sẽ xuất hiện ở đây tại bục giảng

này! Đây là một thách thức. Nếu Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, sẽ xuất hiện ngay tại bục này, và làm những điều giống như Ngài đã làm khi Ngài còn ở đây trên đất, anh chị em sẽ tin Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

⁸⁶ Hãy nhìn Ngài, trên đường tới Em-ma-út, cách mà những chàng trai, đã bẻ...Khi Ngài bẻ bánh đó ra, Ngài đã làm một điều mà không một người nào khác có thể làm được. Đó là điều mà một mình Đấng Christ làm được. Và họ đã nhận ra điều đó.

⁸⁷ Bây giờ nếu Ngài sẽ làm điều tương tự ở đây, điều mà chỉ một mình Đấng Christ có thể làm được; không phải là điều giả dối nào đó, mà là điều chính Ngài đã làm; thế thì anh chị em tin Ngài, tiếp nhận Ngài, có đức tin nơi Ngài, yêu mến Ngài, hầu việc Ngài.

⁸⁸ Xin để tôi nói cho anh chị em biết, đừng gia nhập giáo hội bây giờ. Điều đó sẽ không hiệu quả. Anh chị em phải được sanh lại. Không phải là một công việc cảm xúc; không phải điều gì đó nhỏ nhoi mà anh chị em đã nói, “Ồ, tôi đã hét lên. Tôi đã nói tiếng lạ. Tôi đã làm *điều này, điều kia, hay điều nọ.*” Khi thực sự lắng đọng trong lòng mình, Điều gì đó đến để thay đổi anh chị em, và anh chị em trở thành một tạo vật mới trong Chúa Cứu Thế Jêsus; anh chị em đã nhận được Thân vị, Chúa Cứu Thế Jêsus; khi những điều cũ chết đi, và những điều mới được sanh lại; anh chị em làm cho các sự việc đúng đắn, mà anh chị em đã làm sai; anh chị em yêu kẻ thù của mình, anh chị em cầu nguyện cho những người sử dụng mình cách khinh dể; đó là khi anh chị em là Cơ-đốc nhân. Cây được biết đến bởi trái mà nó sanh ra.

⁸⁹ Cầu xin Chúa ban phước cho anh chị em bây giờ, khi chúng ta cúi đầu. Tôi sẽ mời người chị chơi đàn piano, chơi chậm rãi bài “*Danh Y đại tài giờ này ở gần, là Chúa Jêsus đây cảm thông.*” Và anh chị em ở bên ngoài, bây giờ, có thể cầu nguyện, hãy tiến đến gần cửa, chúng ta sẽ bắt đầu ngay. Chúng ta hãy cầu nguyện.

⁹⁰ Lạy Cha Thiên Thượng Phước Hạnh của chúng con. Ôi, giọng nói tẻ hại của con, trong bốn tháng rồi, con thật mệt về giọng nói của mình. Nhưng con cầu nguyện rằng Cha sẽ giúp con ngay bây giờ. Đây sẽ là một cột mốc quan trọng khác tại Đền tạm Branham. Ở đây sẽ có chứng nhân khác xuất hiện trong những ngày cuối

cùng, vào Ngày Phán xét. Nhiều người đang đứng từ trong ra ngoài, tối nay, nhiều người trong số họ đang tự hỏi, nhiều người đang nghĩ, “Điều đó đúng, hay không đúng?”

⁹¹ Lạy Cha Đời Đời và Phước Hạnh, chúng con cầu xin để Cha bày tỏ bây giờ tình yêu thương của Ngài với chúng con, bằng cách hiện ra ở đây và làm cho Lời Ngài là thật. Con đã nói về Lời Ngài; như Ngài đã nói, chính Ngài, với Cơ-lê-ô-ba và bạn của ông, trên đường tới làng Em-ma-út. Và trên con đường của chúng con, Chúa ôi, khi chúng con đang hành trình, Chúa nói với chúng con qua Lời Ngài. Và bây giờ xin đến giữa chúng con! Ôi Đấng Christ Vĩ Đại, xin đến giữa chúng con, chứng minh Lời Ngài là thật, và bày tỏ Bản thể Ngài ở đây tối nay. Như, chúng con là những tạo vật không xứng đáng thương thú nhận rằng chúng con là tội nhân và không xứng đáng với những điều này, nhưng chúng con tin điều đó, Chúa ôi. Và bởi ân điển chúng con chấp nhận điều đó, qua đức tin, rằng chúng con được cứu, và là con cái của Ngài. Xin ban phước cho chúng con bây giờ, Chúa ôi.

⁹² Con biết Lời Ngài là đúng, khi Ngài nói về “đấng tiên tri trong thành phố quê nhà của mình, giữa dân sự của chính mình.” Nhưng, lạy Chúa, con cầu nguyện, chỉ cho tối nay, rằng Ngài sẽ chỉ nhìn xuống dân sự, và bày tỏ chính Ngài một lần nữa ở đây trong thành phố này, qua sự vận hành của Đức Thánh Linh. Ôi Đức Chúa Trời Đời Đời, xin ban phước cho chúng con bây giờ khi chúng con chờ đợi Ngài. Và làm những điều mà Ngài đã làm trước khi Ngài bị đóng đinh trên thập tự giá, và Jeffersonville sẽ không có một điều đơn giản để phàn nàn. Nhưng, chúng con biết rằng họ sẽ không có một lời biện hộ vào Ngày đó, mà Ngài đã bày tỏ chính Ngài. Con cầu nguyện, nhân Danh Chúa Jêsus. A-men.

⁹³ [Băng trống—Bt.]...không phải những gì chị ấy muốn tôi cầu nguyện cho. Không, đó không phải là bệnh ung thư, vì chị ấy đã được chữa lành khỏi bệnh đó. Nhưng chị ấy muốn tôi cầu nguyện cho bệnh đau lưng mà chị mắc phải. Đúng thế. Đó là bệnh đau lưng của chị. Đúng không? Bây giờ chị có tin rằng Ngài đã sống lại từ kẻ chết không? Bây giờ hãy quan sát. Nếu tôi nói chuyện với chị ấy lâu hơn một chút, có lẽ điều gì khác sẽ được nói ra. Tôi không biết. Bây giờ, tôi không biết chị bị bệnh gì. Bây giờ tôi

không biết nó là gì. Hiểu không? Nhưng những máy ghi âm đã có nó, anh chị em có thể tìm hiểu những gì Ngài đã nói.

⁹⁴ Chúng ta hãy nói chuyện thêm một phút nữa, và xem thử Ngài có bảo tôi điều gì khác không. Tôi thấy một phụ nữ trông có vẻ gì đó theo thứ tự...Đó là một phụ nữ khác, và chị ấy đang cầu nguyện cho bà ấy. Và bà ấy đang ở trong một viện tâm thần hay bệnh viện nào đó, đó là một...Đó là một viện tâm thần. [Người chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Đó là Madison, Indiana. [“Đúng vậy.”] Đó là—đó là một—đó là một—một người chị mà chị đang muốn cầu nguyện cho, mà đó là trong một viện tâm thần. Và nếu chị hết lòng tin và tất cả những gì ở trong chị, thì Đức Chúa Trời sẽ giải cứu và sẽ chữa lành lưng và làm cho chị khỏe mạnh. Chị tin điều đó bây giờ không? Được rồi, hãy đến đây.

⁹⁵ Lạy Cha Thiên Thượng Kính yêu, chúng con cầu nguyện rằng trong Danh Chúa Jêsus Christ, hầu cho Ngài sẽ chữa lành cho người phụ nữ này, và làm cho chị ấy khỏe mạnh. Và ban phước lành này cho chị ấy. Và con cầu nguyện rằng lòng thương xót của Đức Chúa Trời sẽ yên nghỉ trên chị ấy, và sẽ chữa lành chị, và nhận sự vinh hiển cho chính Ngài. Con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

⁹⁶ Tôi có thể nói điều này. Có một sự rung động đến từ nơi đó, từ ngay phía sau đây. Chờ một chút, đứng đó một phút. Tôi nhận thấy rằng Ánh sáng đó đã rời khỏi chị. Có quá nhiều, quá đông xung quanh tôi ở đây. Mọi người đều đang lôi kéo. Nhưng tôi thấy Nó đang di chuyển đến chị. Đó là ai đó...Chị đã có—sắp có một ca phẫu thuật dành cho bệnh phụ nữ. Đúng thế. Tôi nhìn thấy hai hoặc ba người xuất hiện, và Ánh sáng đó xoay tròn ngay phía sau đó và đụng vào người đó đang đứng ngay đằng sau đó. Họ đang cầu nguyện cho điều đó. Hiểu không? Đúng thế. Và chị đã có, đó là tình trạng của một phụ nữ phải chịu phẫu thuật bệnh phụ nữ. Đúng thế. Bây giờ hãy đi và nhận sự chữa lành của chị, và Chúa là Đức Chúa Trời đã làm cho chị khỏe mạnh. A-men.

⁹⁷ Chị sẽ đến chứ? Thưa chị, chị có tin vào Chúa Jêsus không? [Người chị đó nói, “Có, thưa ông.”—Bt.] Chị có tin rằng Ngài đã sống lại từ kẻ chết không? Bây giờ, để biết chị, tôi không biết. Tôi có thể đã nhìn thấy chị nếu chị đến từ quanh đây. Tôi không biết.

Nhiều người đến và đi, tôi không ở gần đèn tạm ở đây đủ để biết. Nhưng, chị ơi, chị đến từ thành phố phải không? [“Vâng.”] Chị đến từ thành phố. Được rồi, nhưng tôi không biết chị. Nhưng Đấng Christ biết chị. Nhưng nếu Ngài sẽ tiết lộ cho tôi, đứng ở đây, chị có mặt ở đây để làm gì, chị sẽ tin và chấp nhận điều đó không? Và chị biết đấy, tôi không biết chị ở đây để làm gì, không biết. Chỉ có điều, chị có thể đã thấy tôi quanh thị trấn, hoặc điều gì đó, hoặc, hoặc điều gì đó. Tôi không biết. Đó là tùy thuộc vào Đức Chúa Trời để—để biết điều đó.

⁹⁸ Ngay phía sau đó, chị muốn vượt qua bệnh ruột mà chị đang mắc phải? Chị có tin rằng Chúa Jêsus sẽ làm cho chị khỏe mạnh không? Nếu chị tin điều đó, chị có thể có nó.

⁹⁹ Một người khác bị cho là tình trạng máu xấu, ngồi phía sau đó, tôi thấy họ lấy. Anh có tin rằng Chúa sẽ làm cho anh khỏe mạnh không? Được rồi. Anh có tin bằng cả tấm lòng mình không? Thế thì anh có thể có được sự chữa lành của mình, Đức Chúa Trời đã chữa lành cho anh ngay lúc đó. Anh đã chạm vào Ngài. Anh chưa bao giờ chạm vào tôi, anh cách tôi khoảng mười thước. A-men.

¹⁰⁰ Bây giờ anh chị em có tin rằng Ngài đã từ kẻ chết sống lại không? Chỉ nhìn, và sống, bây giờ trong khi hàng người đang di chuyển. Ô, thật rất khó ở đây tại Jeffersonville! Hiểu không? Và một đám đông như thế này xung quanh anh em, mọi người! Chúa Jêsus nắm tay một người đàn ông và dẫn người đó ra khỏi thị trấn, một lần nọ.

¹⁰¹ Bây giờ hãy nhìn về hướng này, thưa chị, chờ một chút. Hãy tin rằng Chúa Jêsus hiện diện để giúp chị. Chị đang đau đầu với một bệnh ở hậu môn và và một bác sĩ đã khám cho chị. [Người chị đó nói, “Vâng.”—Bt.] Và ông ấy nói với chị đó là “bệnh trĩ.” Tôi thấy chị cũng đang cố gắng di chuyển qua nhà, và chị đi thật chậm. Chị bị viêm khớp. [“Đúng vậy.”] Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Bác sĩ nói rằng chị phải được phẫu thuật. Điều đó hoàn toàn đúng. Và tôi thấy ông ấy ký vào tấm thẻ nhỏ đó tại văn phòng của ông ấy: Rebekah Baker. [“Vâng, thưa ông.”] 509 Phố Graham. [“Đúng vậy.”] Điều đó hoàn toàn đúng. Đó là trong văn phòng của ông ấy, trong hồ sơ. Đúng thế. Chị tin không? [“Vâng, thưa ông.”]

Thế thì chị có thể được chữa lành. Nhân Danh, Chúa Jêsus Christ, xin cho người phụ nữ này nhận được sự chữa lành. A-men. Chúa ban phước cho chị, chị ơi. Hãy đi, tin bây giờ. Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời.

Ước gì anh chị em chỉ có thể nhận ra sự Hiện diện của Chúa!

¹⁰² Bây giờ người phụ nữ đang đứng đây, mà chị có thể...Tôi không biết chị, theo như tôi biết. Chị không biết tôi, và tôi không biết chị. Đúng không? Được rồi. Vậy thì chị là ai đó không biết tôi, và tôi không biết họ. Và tôi không biết người phụ nữ kia. Nhưng người phụ nữ này là một người hoàn toàn xa lạ, theo như tôi biết. Nếu đúng, hãy giơ tay lên, thưa bà. Lần đầu tiên chúng ta, gặp nhau trong đời.

¹⁰³ Đây là một người đàn bà và một người đàn ông. Thật là một bức tranh tuyệt đẹp của Thánh Giăng 4, chỗ mà một người đàn bà và một người Đàn Ông gặp nhau; và người đàn bà là người Sa-ma-ri, Chúa Jêsus là người Do Thái. Và họ bắt đầu nói chuyện với nhau, và Chúa Jêsus bày tỏ những bí mật trong lòng bà ấy và cho bà biết rắc rối của mình ở đâu. Vậy thì, nếu Ngài là cùng một Chúa Jêsus ấy ngày hôm nay, thì Ngài có thể làm công việc tương tự ngày nay.

¹⁰⁴ Nếu người đàn bà này giơ tay lên với Đức Chúa Trời, không thề thốt (bởi vì, chúng ta không tin vào việc làm điều đó), chỉ cần chân thành giơ tay lên, cùng với tôi, rằng chúng ta chưa từng gặp nhau trước đây, và không biết gì về nhau. Bà sẽ giơ tay lên chứ, thưa bà? Thế đấy. Bà ấy chưa bao giờ nhìn thấy tôi, hoặc tôi chưa bao giờ nhìn thấy bà ấy, và bà là một người hoàn toàn xa lạ. Bây giờ nếu có...

¹⁰⁵ Sự Hiện Diện của Chúa Jêsus ở đây. Nếu người đàn bà bị bệnh, tôi không thể chữa lành cho bà ấy. Bà ấy đã được chữa lành; Đấng Christ đã chữa lành cho bà khi Ngài chết cho bà. Bà có tin điều đó không? Nhưng nếu Ngài đang đứng đây bây giờ, và—và nơi tôi đang đứng, và Ngài sẽ, có thể bày tỏ cho bà biết, hoặc làm điều gì đó để mang đến niềm tin của bà ấy đáp ứng được! Bây giờ, bà có thể đang đứng đây vì rắc rối tài chính. Bà có thể đang đứng đây vì rắc rối gia đình. Bà có thể đang đứng đây,

sắp chết vì bệnh ung thư. Bà có thể đang đứng đây với bệnh lao. Tôi không biết. Tôi không thể nói với anh em.

¹⁰⁶ Và bây giờ nếu anh chị em muốn đặt chính mình vào vị trí của tôi, hãy đến đây và thế chỗ của tôi. Xin mời. [Anh Branham tạm dừng—Bt.] Chắc chắn rồi. Tôi cũng không biết, tôi cũng không làm điều đó. Nhưng Đức Chúa Trời trên Trời biết. Anh chị em có thể hiểu bây giờ chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”]

¹⁰⁷ Và nếu Đấng Christ sẽ thực hiện điều tương tự ở đây, Lẽ thật không thể sai lầm, giống như Ngài đã sống lại từ kẻ chết, và chứng minh rằng Ngài chính là Chúa Jêsus mà đã nói chuyện với người đàn bà bên giếng, bao nhiêu người ở đây nói, “Tôi sẽ tin nhận Ngài ngay bây giờ như Đấng Chữa Lành của tôi, hoặc bất cứ điều gì tôi cần”? Hãy giơ tay lên, nói, “Tôi sẽ tin nhận Ngài nếu Ngài làm điều đó.”

¹⁰⁸ Người phụ nữ giơ tay lên, chúng ta chưa từng gặp. Xin Chúa ban cho điều đó, là lời cầu nguyện của tôi. Bây giờ người phụ nữ dường như đang di chuyển khỏi tôi; nếu cử tọa có thể nghe thấy giọng nói của tôi. Tôi thấy ai đó đang đứng. Nó không dành cho chị ấy, rất nhiều. Chị ấy đang cầu nguyện cho một người khác, và đó là một phụ nữ lớn tuổi. Đó là mẹ của chị, chị đang cầu nguyện cho bà. Đúng. Bà ấy có những cơn đau tim nhẹ, trái tim nhỏ giống như, bị đau. Bà ấy không thể ngủ được vào ban đêm. Đúng vậy không? Hãy giơ tay nếu đó là thật. Và người phụ nữ đó không đến từ đất nước này. Chị ấy ở cách xa đây. Người phụ nữ đó đến từ Georgia. Điều đó hoàn toàn đúng. Và chị đến từ Georgia. Và chị cũng muốn cầu nguyện cho mắt của mình. Chị sẽ bị mù đôi mắt của mình. Và điều đó là thật. Chị có tin Đức Chúa Trời sẽ làm cho chị khỏe mạnh không? Nếu điều đó đúng, hãy giơ tay chị lên. Được rồi.

¹⁰⁹ Bây giờ anh chị em có tin không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Bây giờ hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Trong khi tôi đang cầu nguyện cho chị ấy, hãy cầu nguyện cho chính anh chị em ngoài kia, và tin Đức Chúa Trời. Ngài ở đây, có mặt khắp mọi nơi.

Đến đây, chị ơi.

110 Lạy Đấng Cứu Rỗi Phước hạnh, con cầu xin điều đó, trong Danh của Đấng Christ, rằng Ngài sẽ ban cho người phụ nữ này ước muốn của chị. Cầu xin Quyền năng của Đức Chúa Trời Toàn Năng ngự trên chị, và xin cho chị ấy được chữa lành và nhận được những gì chị cầu xin. Con cầu xin ơn phước này trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

111 Bây giờ hãy đi, vui mừng, và hạnh phúc. Và hãy tin, chị ơi, và được khỏe mạnh. Được rồi.

112 Tôi không chắc, nhưng tôi tin rằng tôi biết người phụ nữ này. Tôi tin rằng chị đến từ Georgetown, bởi vì tôi là... Chẳng phải chị là người bà con của Anh Arganbright sao? Tất nhiên, bây giờ xúc dầu này, nó khác hẳn. Chị nhận ra rằng có một sự khác biệt ngay bây giờ. Khi tôi nói chuyện với anh chị em ở một nơi khác; nó khác ngay bây giờ. Anh chị em cảm thấy một cảm giác thực sự dễ chịu, thích thú. Đó là Đức Thánh Linh. Chị không ở đây vì chính mình. Chị ở đây vì người khác, và đó là một cô bé khoảng bốn hoặc năm tuổi. Nó bị bệnh thận và sống ở miền bắc Indiana. Đúng. Những gì chị có trong tay, hãy gửi nó cho cô bé, và cô ấy sẽ khỏe mạnh. Hãy tin với tất cả tấm lòng của chị ngay bây giờ, và nhận được những gì chị đã cầu xin, trong Danh của Đấng Christ.

“Nếu các người có thể tin, mọi sự đều có thể được!”

113 Đây là một phụ nữ xa lạ với tôi. Tôi không biết chị, chưa bao giờ gặp chị trong đời tôi. Chúng ta là những người xa lạ với nhau, cách nhau nhiều năm; có thể là nhiều, được sinh ra cách nhau nhiều dặm. Tôi không biết chị, chưa bao giờ gặp chị. Nhưng Chúa Jêsus Christ biết chị.

114 Điều gì đó đã xảy ra trong cử tọa; một người đàn ông xuất hiện bên tôi. Ông ấy ngồi đây, ngay đây, thoát vị rốn. Ông tin không, thưa ông? [Anh ấy nói, “Có!”—Bt.] Thế thì Đấng Christ chữa lành cho ông và cho ông khỏe mạnh! A-men.

115 Đó là cách để làm điều đó, tin! Ông ấy đã chạm vào điều gì? Tôi chưa bao giờ nhìn thấy người đó; nhưng ông ấy đã được chữa lành ngay tại đó. Ông đã chạm vào Chúa Jêsus, Đấng đang hiện diện ở đây. Hãy lấy đi sự không tin đó khỏi anh chị em! Hãy quên tôi là William Branham. Hãy nhìn vào Chúa Jêsus Christ, Ngài là

Đấng ở đây. Tôi thách thức đức tin của anh chị em, trong Danh của Đấng Christ, để quên về tôi; và tin rằng đây là Chúa Jêsus ở đây, và xem điều gì sẽ xảy ra. Tôi không quan tâm anh chị em đang ở đâu trong tòa nhà.

116 Bây giờ đây là một phụ nữ nhỏ. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy chị ấy. Chị ấy lớn tuổi hơn tôi. Chị ấy, tôi không biết chị ấy là ai, quê quán ở đâu, không biết gì về chị ấy. Tôi là một người hoàn toàn xa lạ với chị ấy. Nhưng Đấng Christ biết chị ấy.

117 Nếu Ngài tỏ cho tôi biết chị đến đây để làm gì, chị tiếp nhận và tin chứ? [Người chị nói, “Chắc chắn.”—Bt.] Chị đã có một cảm giác kỳ cục vài phút trước, khi tôi nói điều gì đó, phải không? Đó là em gái của chị [“Đúng.”] đang ở trong một viện tâm thần ở Madison, Indiana. [“Đúng vậy.”] Đúng vậy. Vì, một người phụ nữ khác đang đứng ở đây, và chị đang đứng đó, nhìn qua phía này. Và sự hiện thấy, chị đã tin khi chị đến gần. [“Chắc chắn.”] Đúng vậy. Đó là những gì đã làm nó. Và lý do chị ở đây tới nay, là vì chị bị bệnh tim. Chị vừa bị đau tim. Điều đó hoàn toàn đúng. [“Đúng vậy.”] Và bây giờ tôi thấy, khi tôi nhìn vào một sự hiện thấy, vùng đất gồ ghề đó. Chị đến từ một nơi nào đó ở miền nam Indiana. Chị đến từ gần Corydon, đó là nơi từ đó chị đến. Hãy trở về nhà, chị khỏe mạnh. Chúa Jêsus Christ khiến chị khỏe mạnh. Đó là ĐỨC THÁNH LINH PHÁN NHƯ VẬY.

118 Hãy có đức tin và hãy tin. Đừng nghi ngờ. Chỉ tin thôi. Anh chị em có thể nhận ra sự vô sở bất tại của Chúa Jêsus không? Thật tuyệt vời! Có chuyện gì vậy?

119 Ở góc này, tôi thấy một khả tượng. Bác sĩ không biết đó là ung thư hay bệnh lao. [Người đó nói, “Đúng vậy.”—Bt.] Đúng vậy. Nhưng nếu anh tin vào điều đó, thì anh được chữa lành, dù sao đi nữa. Đức tin của anh đã cứu anh. Tiếp tục.

120 Thế đấy. Sự hiện diện khắp mọi nơi của Đức Chúa Trời hằng sống! Tôi thử thách đức tin của anh chị em. “Nếu các người có thể tin!” Bây giờ, Ngài đã sống lại từ cõi chết. Ngài ở đây với chúng ta. Đó là Ngài! Đó là chính những điều Ngài đã làm khi Ngài ở đây trên trái đất. Hai ngàn năm đã trôi qua, Ngài vẫn sống, và Ngài còn sống mãi mãi. Chỉ cần tin, có niềm tin.

121 Tôi không biết cô, thưa cô. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy cô trong đời tôi, không biết gì về cô. Đó là thật, phải không? Chúa Jêsus Christ biết cô. Nếu Đức Chúa Trời bày tỏ cho tôi cô đến đây để làm gì, cô sẽ tin Ngài và tin tôi là tiên tri của Ngài không? Nếu Ngài làm điều đó, cô biết Điều gì đó đã giúp tôi được xúc dầu. Cô hẳn biết chính là Điều đó. Bây giờ nếu tôi nói, “Tôi sẽ đặt tay lên cô, hãy được chữa lành,” cô ắt có quyền nghi ngờ điều đó. Nhưng nếu Đức Chúa Trời phán với tôi điều gì đó mà cô biết đó là sự thật, thì cô biết đó có phải là sự thật hay không. Đúng không? [Người chị đó nói, “Đúng vậy.”—Bt.] Đó là một chứng rối loạn phụ nữ. Đã được mổ, tôi thấy chị ra khỏi bàn mổ, với một thứ gì đó trắng bệch trên mặt, nhưng không thành công. Đúng thế. Nhưng, con quỷ đó trốn bác sĩ, nhưng nó không thể trốn khỏi Đức Chúa Trời. Hãy về nhà, và được khỏe mạnh, thưa cô, Chúa Jêsus Christ đã chữa lành cô và làm cho cô khỏe mạnh.

Nếu anh chị em có thể tin!

122 Tôi là một người lạ đối với bà, thưa bà. Bà có tin Chúa Jêsus Christ, Con của Đức Chúa Trời, đang ở đây không? Bà có tin rằng Ngài sẽ làm cho bà khỏe mạnh không? Bệnh tiểu đường không là gì cả, để Đức Chúa Trời chữa lành. Bà tin rằng Ngài sẽ khiến bà khỏe mạnh không? Thế thì hãy về nhà và nhận sự chữa lành của bà, trong Danh của Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời. A-men.

Đến đây, thưa bà. Bà tin không?

123 Bây giờ hãy ngừng nghĩ về điều đó! Nó không phải là “thần giao cách cảm.” Anh chị em không thể thoát khỏi nó ngay bây giờ! Tôi sẽ cho anh chị em thấy.

124 Tôi không biết người phụ nữ này. Đặt tay bà lên tay tôi, thưa bà. Nếu Chúa sẽ tỏ cho tôi thấy vấn đề của bà là gì! Tôi đang nhìn về phía này, bà biết tôi không đọc được suy nghĩ của bà. Nếu Đức Chúa Trời tỏ cho tôi biết rắc rối của bà là gì, bà tin Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời, và tôi là tôi tớ của Ngài không? Nếu bà tin, hãy giơ tay lên. Bà bị bệnh phụ nữ, bệnh của quý bà. Đúng thế. Bà đã bị; bà không bị bây giờ. Bà đã được chữa lành. Hãy đi trên con đường của mình, và vui vẻ và mừng rỡ.

125 Hãy đến, thưa ông. Đó là bệnh thận cũ, và điều gì đó đang làm phiền ông. Ông có tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm cho ông khỏe mạnh không? [Anh em đó nói, “Có.”—Bt.] Chữa lành ông về bệnh đó không? Thế thì, trong Danh của Chúa Jêsus Christ, hãy nhận sự chữa lành của ông, và đi trên con đường của ông, vui mừng. A-men. Chúa ban phước cho ông, người anh em.

Hãy tin!

126 Cô thế nào, thưa cô? Cô có thích đi, ăn một bữa ăn ngon trở lại như trước không? Cô đã rất lo lắng, phải không? Đã gây ra bệnh loét dạ dày tá tràng. Hãy đi, lấy cho cô một cái bánh hamburger và ăn nó, Chúa Jêsus Christ đã khiến cô khỏe mạnh. Cô hãy tiếp tục trên con đường của mình, vui mừng.

127 “Nếu các người có thể tin!” Hãy tin vào Đức Chúa Trời. Anh chị em có tin không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đấng Christ vô sở bất năng, hằng sống đang hiện diện ở đây bây giờ, để chữa lành mọi người ở đây.

128 Chờ một chút. Phía sau dưới hàng, đang ngồi ngay dưới đây, một người đàn ông trẻ tuổi. Đức tin của anh lớn hơn những gì anh nghĩ, con trai à. Anh bị bệnh tim, phải không? Nếu đúng vậy, hãy đứng lên trên đôi chân của mình. Chúa Jêsus Christ đã chữa lành cho con, con trai. Anh được khỏe. Hãy tiếp tục trên con đường của mình, và được khỏe mạnh.

129 Anh chị em có tin Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời.

130 Đây là một người mà tôi không biết. Chúng ta là những người xa lạ đối với nhau. Tôi tin rằng người này đã chịu phép báp-têm sáng nay. Nhưng tôi không biết anh, không có ý tưởng về anh. Đúng thế không? Nếu Chúa Jêsus Christ sẽ tỏ cho tôi biết anh đến đây để làm gì, anh sẽ tin nhận không?

131 Bao nhiêu cử tọa sẽ tiếp nhận nó ngay bây giờ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] “Nếu các người có thể tin!” Chỉ có đức tin. Đừng nghi ngờ.

132 Người đó mắc bệnh về da. Đúng thế. Và tôi thấy anh đang gặp phải...Đó cũng là, bệnh về tuyến tiền liệt. Đúng thế. Nếu đúng, hãy vẫy tay của anh. Và tôi thấy một cái gì đó đen tối đang đứng

giữa anh và một phụ nữ; đó là vợ anh. Anh đang cầu nguyện cho cô ấy. Cô ấy là một tội nhân và anh muốn cô ấy trở thành một Cơ-đốc nhân. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Đúng thế. Hãy đi, đặt tay lên cô ấy, và cầu nguyện cho cô ấy, rằng Đức Chúa Trời trên Thiên đàng sẽ bày tỏ tâm quan trọng của những điều này là có thật.

133 Anh tin không? Anh có tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó không? “Nếu các ngươi có thể tin!” Tôi thách thức đức tin của anh. Quay trở lại phía sau, dù anh ở đâu, hãy nhìn và sống! Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời, dù anh em đang ở đâu. “Nếu các ngươi có thể tin, mọi sự đều có thể được.” Nếu anh em có thể tin! Hãy xem. Nhìn theo lối này. Cầu nguyện. [Anh Branham tạm dừng—Bt.]

Anh em nói, “Anh đang nhìn xem gì vậy, Anh Branham?”

134 Rebekah, quay lại lối này một chút, cứng à. Dừng lại ngay tại nơi con đang đứng. Đó là con gái nhỏ của tôi, mà ngày nào đó, cũng sẽ là một nữ tiên tri. Người phụ nữ đang đứng ngay đó bên con, con à, đội chiếc mũ trắng, cô ấy đang bị bệnh xoang. Hãy giơ tay hoặc đứng lên, thưa cô. Cô đang cầu nguyện để Đức Chúa Trời sẽ gọi, để cho tôi gọi cô. Đúng không? Hãy để con gái nhỏ của tôi đặt tay lên cô ở đó. Ôi Đức Chúa Trời Đời Đời, nhân danh Chúa Jêsus Christ, con quở trách con quỷ đang quấy rầy người phụ nữ đó. Và để cho nó rời khỏi, trong Danh Đấng Christ. A-men.

135 Ôi, chúc tụng Danh Chúa! Cầu xin Chúa Jêsus cũng bày tỏ chính Ngài. Anh chị em có tin rằng Ngài đang ở đây không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thế thì để tôi nói với các anh chị em, mỗi người trong số anh chị em, ngay bây giờ, nếu anh chị em có thể tin điều đó, thì Chúa Jêsus Christ sẽ làm cho mọi người trong các anh chị em khỏe mạnh ngay bây giờ. Nếu lời nói của tôi là đúng ở đây, thì nó đúng ở đó. Nếu anh chị em sẽ làm những gì tôi bảo anh chị em làm, anh chị em có thể được chữa lành ngay bây giờ. Anh chị em tin không? [Hội chúng nói, “A-men.”] Thế thì đặt tay lên nhau. Chỉ đặt tay lên nhau, từ trong ra ngoài. Đừng nghi ngờ! Tôi nghe thấy một linh hồn điếc rời đi. Ngài đây này, Đấng Christ phục sinh!

¹³⁶ Ôi Đức Chúa Trời Đời Đời và Phước Hạnh, nhân danh Đức Chúa Jêsus, tôi thách thức mọi tà linh, nhân danh Đức Chúa Jêsus Christ, để nó sẽ rời khỏi nơi này, ra khỏi những người này. Và nguyện xin Đức Thánh Linh vĩ đại bây giờ sẽ làm phép báp-têm cho mọi người ở đây, với đức tin tuyệt vời để tin.

¹³⁷ Ôi, hỡi Sa-tan, đồ quỷ dữ, ngươi đã lừa dối chúng ta đủ lâu rồi. Đấng Christ đã sống lại, Ngài đang đứng đây với chìa khóa của sự chết và địa ngục treo trên Ngài. Quyền năng của sự chữa lành đã được trả giá. Và chúng ta xét xử ngươi, nhân danh Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống, rằng ngươi phải rời khỏi những người này. Hãy ra khỏi họ, hỡi Sa-tan, để họ đi và được khỏe mạnh.

¹³⁸ Nếu anh chị em hết lòng tin, rằng Chúa Jêsus Christ đã chữa lành anh chị em, hãy đứng vững trên đôi chân của mình, và chấp nhận Quyền năng chữa lành Thiêng liêng của Đức Chúa Trời Toàn Năng. Chính là điều đó! Ngợi khen Chúa! Chúc tụng Chúa! Anh chị em, mỗi người, được chữa lành. Hãy đứng trên đôi chân của mình, và dâng lời ngợi khen Đức Chúa Trời! A-men! Chúc tụng Danh của Chúa! Chúng ta hãy dâng Ngài sự ngợi khen, khi chúng ta giơ tay và ngợi khen Ngài. Chúc tụng Con của Đức Chúa Trời hằng sống! A-men!

VÀ MẮT HỌ ĐƯỢC MỞ RA VÀ HỌ BIẾT NGÀI VIE57-0421E

(And Their Eyes Were Opened And They Knew Him)

LOẠT BÀI BUỔI NHÓM PHỤC HƯNG LỄ PHỤC SINH

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật Phục sinh, ngày 21 tháng Tư, năm 1957, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org